

יח:

עין משפט
נר מצוה

י"א אבדד מ"י פ"ח מהלכות
 על התקדש הלכה ד:
 ב ה"ו מ"י פ"ג מהלכות
 הלכה ג קמח ע"ג (פ"ו) [ס'
 טושי"ע א"ח ס"י י' קפ"ח א:
 כ"א ז"ח מ"י שם ה"ל ז' קמח
 שם טושי"ע א"ח קמח י'
 קפ"ח א' וקמח י"ח קפ"ח א:
 כ"ב ט' מ"י פ"ח מהלכות כ"ל
 התקדש הלכה י'
 כ"ג י' מ"י שם הלכה ד:
 כ"ד כ' מ"י שם ה"ל י'
 וקפ"ח:
 כ"ה מ' מ"י פ"י שם הלכה ב:

תורה אור השלם

1. גרלים תעשה לך על ארבע
בגשות כסוּתוּר כְּשֶׁנָּתַתְּ
תְּהָא; וְרָבִיתְּ בָּהֶם
כֹּה:
2. וְהָיָה לְךָ לְצִמְצִימָא
אוֹתוֹ וְהִזְכֵּרְתָּ אֶת כָּל
יְדִידָה וְעִישִׁיתָ אִתָּם אֶל
תִּזְכְּרוּ וְאִתְּרוּ לְכָלֵּם וְאִתְּרוּ
עִינֵיכֶם אִשָּׁא אִתָּם וְעִם
אִתְּרוּתָא:
3. וְלִשְׁלֹשׁ הַבָּרָה חֲזוּ דַּם הַמִּסְכָּה
דְּלִישְׁלֵשׁ עַל בְּשִׂיז דְּתִירֵס אֵת
הַדִּין אֶתְּרוּ אֲחָבִי וְהָאֵת
הַעֵלָה עַל הַמִּסְכָּה וְשִׁמְשֵׁן אֶל
מִסְכָּתָהּ:
4. קְרוּ: 1.
5. אִתְּרוּ מִשְׁתֵּי דִּיזָה עַל
רִאשֵׁם מִסְכָּתָהּ וְעִישִׁיתָ יְדֵיזָה
עֲתִידָהּ אֵת יִתְרוֹ כִּתְּרָה:
וְחִזְקָא דִּי:
6. בַּר אִמְרֵי אֲרִיזִי יִזְדַּח לָן
כֹּה עָרִיז לְךָ וְעָרִיז כִּשְׁלָל
יִבֹא אֶל מִקְדָּשֵׁי דְּבִיזָה לָן
אִשָּׁא בְּחֻזְךָ כִּי יִשְׁרָאֵל:
וְחִזְקָא דִּי ט.

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

קומים

והוא זה שיש לו חסד ורחמים
לכל האדם וכן נקראת
היא אלהים מיוחד ללילה
לכבוד בלילה (קרא ליום כי יום)
דרך שווא מבריתו שלעל בברית
הי שווא משמעות כי מפי
יחנן דמסמעות כי מפי לה, דה
מקומו כי (מלך מפי מה) כי
שיחיהו השמים, מיהו אינו מעבד
מקומו הנהגה, מיהו אינו מעבד
מקומו הנהגה, מיהו אינו מעבד

יח: כל הזבחים שקבלו ד

מסולקין בשו"ן. הא דמניא צפ' תמיד נשחט (פסחים פה:) מדי
 עד כמדמו פי' הקוטרם דהיינו למזוה ולא לעכב:
ואידך אשר לא דריש. משמע הכא דלויא דמרבח כסות דסומא
 ולא מרבח בעלת חמש ומקשה ר"ת דצפ' תמיד נשחט (פסחים פה:) מדי

(דף מה.) בני פלוגתא דרי שמעון מרבי
 הסב רבי שמעון כמות סומא מאכר
 חסדא ובעלת חסדא מאכר ולאו פירכא
 היא דהיא סוגיא כמאן דמרבי הכא
 בעלת חסדא ומיהו קשה להביא
 תנא דתנא דתנא וקמאן ב' דפי' מיהו שמאי (דף ק)
 מאכרין דר' אשל לא דרש ויש לומר
 דהכי אמרין אשר כי האי לא דרש
 וטובא איכא כי האי גזינא ב' קמא
 דנכרות (דף קי.) דדרש ר' אט הנגל
 ויב' קמא דנמנחא (דף קי.) לא דרש אט:
והתנאי משוחקין בשרין. מימא
 דבינומא (דף קי.) דרשין
 מימא מ"ל ילבס לרבות את השחקין
 ואמאי תריך רבי יו' **ואימא** דקנסין
 ה"ר אפרים היה מדקדק קנסות
 ודמנן שיליה כלמס שמורה עם אמר
 ואין זה היה שאלו קורין קנ"א בעל"ו
 ממדלס פריך ואימא קנסות שאלו
 דבד ויהי אומר דקנסות יו' הוא יו'
 משתן ואסור עם הלמד משום
 כלמס יו' והכי לו רבינו חיים כס'
 והכי דלח פריך ואימא קנסות משום
 דנדיי הכונה אין לאפשר להיות אלל
 ממזר ופשתים דכל גדידים האמורים
 במורה חסם היינו אמר ופשתים
 יו' ועוד דלח קנסות אינו עולה דב
 נכד דפירש כנפוטות דבד קנה
 יחיד מכל גרעין ואין שני קנים
 עולים מנרעין אחד ואפשר דקנסות
 אשכנזי קן אלל יו' כמו חסם שמה
 שגלין עולין מחסות אחת יו':

תכסה בה ואידך הא
עביד ליה מיבעי ליה לכרתניא ז'וראיתם אותו פרט
אלא פרט לכסות סומא כשהוא אומר אשר תכסה
אמור הא מה אני מקיים ז'וראיתם אותו פרט לכסות ל
כסות סומא ולהוציא כסות לילה מרבה אני כסות סומא
ואחרים ומוציא אני כסות לילה שאינה בראיה אצל אה
מאשר ואידך יאשר לא דריש: יתנו רבנן יבד שיהיו ש
יבד שיהו שזורים יבד שיהו חוטן כפול ששה בד של
א"ל אבי יוסף בשלמא שיהו של בין הא קמ"ל בר
אלא בד שיהו חדשים חדשים אין שחקין לא והתניא
לילה ולמיטעמין בד שיהו חוטן כפול ששה בד חד
הכי אקמור בגדים שנאמר בד ש צריצין שיהו של בין
חוטן כפול ששה יש מהן למצוה יש מהן לעכב ממא
אמר רבי יוסף ב רבי חנינא דבר העולה מן הקרקע
מיפעל כיתנא גמי מיפעל על ידי לקותא מיפע
פאר פשתים יהיו על ראשם [ומכנס פשתים יהיו
כיתנא] א"ל רב אשי לרבינא והא עד דאתא יחזקאל מגל
יחזקאל דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו מרבנן יחזק
בן נצר עמר לב וערל בשר לא יאכל לא מקדש (לשה)
אלא גמרא גמיר לר לא ואחא יחזקאל ואסמכיה
למממיה לא כ' מאי לא יתרו ביע אמר אבי לא יתרו
כשהם חוגרין אין חוגרין לא למטה ממתניהן ולא

הישימא מתפלת ומתחלקת לשנים על גבי בהמה מאלים: כיתא: נמי
לקופא. שמרין אותו ומוביטין אותו בעץ או בגלגל הוא נכסא ומחלק: ו
שמר בד היינו פשמים: דבר וס. אחר ^ל לה לקמן (דף קכז) אמרין
לנו שהוא ערל על רשע: וערל בשר. שמו אחיו מתחמת חלא לא יבי
בנקום. שהבשר נכפל על הבשר ומתחמט ומזיע: כספן מורגין. יא
ההילכות שפורין אנפיה: ולא תעלה מאלים. למעלה מנגד =

[illegible]

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

מְטוֹשְׁטִין. נְעִיט: מְקוֹרֵטִין. וּפְסִילוֹ הֵן הַדְּשִׁים לְדָלוּ בְּגַד (ה) הוּא (א) לְעִבּוּדָה דְּנִעְיָן (ב) לְכָבוֹד וּלְהַפְאֵרָה: כֵּאן שְׂמִילָקָן ע"י אֲבֵנָה. וּמְקוֹרֵטִין ע"י בְּלִעָן כְּדֶרֶךְ שֶׁהַגִּישׁ עוֹשִׂים כְּשֶׁרֵין דֹּהֵא אִתְּהֵנוּ: אֲחַד ה' וְאֲחַד ז'. אֲחַד מְרוֹשְׁלִין וְאֲחַד מְסוּלָקִין יוֹתֵר מִדְּאִי שְׁלֵא עַל דִּי

אָנצט: וואסמאל. דערנאָך דלעבן
אַלל לרוב קשיא. מרושלין: ו"ת מפי
מרושלין. דערמאנט מנח כנון דערליק
עד למדתו על ידי אָנצט וקמכשר ליה
כל סקון דקסבר אָנצט מינו אָנח לומר
וועטל הימר שבת וואסמאל: אַלל
מסולקין קשיא. דקמני כשרין וחסם
מסולקין גבוהין מן הקרקע למעלה
מרגליו משמע ולרוב ליכא לאוקומא
כנון שילקין ע"י אָנצט דערמאנט:
שמואל דהא על כחדין לרוב ד' דשי
דסילקון אָנצט מינו אָנח ויהשחא:
הו"ו: כעלה אקדריס מעיקרא: ד' דחא
פני. ליה מסולקין ומסולקין דברמח
בחדא מילתא מני לרו מסולקין שילקין
ירשילן ע"י אָנצט עד כדי מהמו שערין
אָנל מסולקין ויחר מדחי פסולין אפילו
ע"י אָנצט: ולא שפס. לימד על טליס
של בת שלם כפוסה מסורה מן האליס
והכי דמי כנון שעיגל אחת מ' ד'
כפוסה: דס חסמ. כנון שחמק מעט
מן הקסוף ולא עיגל שני מעט קרמח
וס' ממקום חתך דורש' אָנצט כשימי
כפוסה: הרי כעלם חסמ אָמור. לחיבו
דרינאיה סוד: לרוב סבר. מלן דשפר
בעלם חסמ קרי לא דמירני ס' כרי כמאן
דלימיה דמי אָלל כמאן דלימיה כרי
ולא קרינ ל' בת ארבע ומאן דמחייב
ס' ל' כרי כמאן דלימיה דמי אָלל
חמיש' יבד מסולקין נמי לא דמי ייחור
גמיש: דרע לכסות ילדי. * טליס

העשרה לכסות לילה פטורה מן
החליצה: שישנה בראיה כ"ו. וקריקן
זיה ורליאס ואחיו: בד. (א) שהוא פ
מן בוך דמפרש לקמן ממשמעות:
חדשים: כשעה שהיו כדדי י
פסקמן: שיהו פטורים וחוטין כפול
ששה. ולקמן פריך וזהו כד לחודיה
עמם כמו לדבר: שלא ילכש של חול
עמם: דמשמע לבדו ילכש: ולעומד.
דילמא לה ממשמעות: (ו) מקרא
חוטין כפול ששה מנא ליה: דברים
שנאמר כן כד לרשיק כ"ו יס מן
למנו: חדשים: (ז) ליה דלחו ממשמעות
אחי: ויש מהן לעכב. בוך ואחרי
וחוטין כפול ששה. בוך דמפרש ואלי
דבר העולה מן הקרקע כד דבר. שזרים
כיון דבר היינו בוך ונעלמא קרי
לכו ששה. וחוטין כפול ששה י
דחמרין כסדר ויחא: (ח) עא:
וילפינן כסדר ויחא: מקרא: דברים
שנאמר כן שן חוטין כפול ששה וילף
ליה לעיבודא: עולה מן הקרקע
כד. קנה יחיד מכל י"ו יחיי ואין
ז' קנים יחיד מנוב אחד: ואחא
יחא: עא: ואחא עא: דבריה

זר בדר נחמא ניחא לנדה: מיפיל.
זר בדר נחמא ניחא לנדה: מיפיל.
זר בדר נחמא ניחא לנדה: מיפיל.

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) מנחת חג: ספרי שלח קטן.
(ב) מנחת חג: שם שנת ס: ספרי
שם. ירושל' ברכות פ"ג ה"ג,
קידושין פ"א ה"ו, (ג) לנקט
בדמיון מנ: (ד) לנקט צ"ח
ה"א, אחרי פ"א ה"ה, ירושל'
יומא פ"ה ה"כ"ד, (ו) ומה
פ"א: ירושל' כלאים פ"ט א'
(ז) לנקט: כנ: ומה: פ"ה
ח: ומה: כנ: טהרה: כנ: ודף
פ"ג, (ח) לית בקרא, (ט) שבות
כ"ח, (ע) ומה: ומה: ד"ה
ילנא, (י) ומה: פ"ה ח: פ"ה:
ד"ה ומה: (י"א)

הגהות הב"ח

(ב) י"ח" ד"ה מקורשין וס' סגל הראוי הוא דנשין: (ג) ד"ה נח חתם וס' דמקום: (ד) ד"ה נד שיהו מין נון: (ה) ד"ה ולעמיתין וס' מקרא ס' ליה ספ"ד יאח"כ ח"ה בגדים שנאמר:

גליון הש"ס

הַיְיטִי דְּלִיל פִּתּוּם לְחִסּוּת וְכִלְיָ
שְׁלִיל הַעֲשׂוּת וְכִיכ דְּעִי שְׁכַת
דָּף כּו עִיב דְּלִיל לְסַכּוּת וְעִי
מִנְחִית דָּף ת עִיב כְּרִשְׁי דְּלִיל
הִינֵי

ה'תרצ"ז אישקנדי

לקצור (ע"י הפסלה).
אנק"א דנק"א. מוחן
קוד"א. מרסק.

שינוי נוסחאות

[illegible]

אם כן ש"מ דמסולקס
דברייחא לאי דיסקל ע"י אבנז
הוא, אלא בקציעס משיקרא
וקרני שטרס: שיש: יאן: לא
השקא: רעזש: יבן: הוו לא
קציעס: רעזש: יבן: לא
שיהא של בוקן: יבן: לא
משהו: רעזש: יבן: לא
משמעותה הקרא וכו' שיהא
לא חסותה לא חסותה

[illegible][illegible]